

בש"פ 8077/21 - מאיר אבו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8077/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: מאיר אבו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
מיום 21.11.2021 במ"ת 5573-09-21 שניתנה על-
ידי כב' השופט נ' אבו טהה

מועד הישיבה: כ"ה בכסלו התשפ"ב (29.11.2021)

בשם העורר: עו"ד עמיר ג'ורג'י

בשם המשיבה: עו"ד מוחמד סראחנה

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 21.11.2021 (מ"ת 5573-09-21, השופט נ' אבו טהה). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

2. ביום 5.9.2021 הוגש כתב אישום נגד העורר המייחס לו עבירות של ייבוא והחזקת סם מסוכן. על-פי הנטען בכתב האישום, העורר ייבא סם מסוכן מסוג MDMA באמצעות חבילה (שהכילה 3 בקבוקים של סם נוזלי בנפח של 2,520 מ"ל נטו) שנשלחה לכתובת מגוריו ונמסרה לו. בסמוך לכך, משטרת ישראל ערכה חיפוש ברכבו של העורר ואיתרה בו סם מסוכן מסוג KETAMINE במשקל 0.0262 גרם.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר. כן נטען בה כי אף שהעורר נעדר עבר פלילי, מתקיימת בעניינו עילת מעצר בשל מסוכנות ובשל חשש משיבוש מהלכי משפט והימלטות מן הדין, לנוכח יציאותיו הרבות מן הארץ בשנים האחרונות. לבסוף נטען בבקשה כי העבירות המיוחסות לעורר מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית, מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים).
4. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 30.9.2021 הסכים בא-כוחו דאז של העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש לשחררו לחלופת מעצר כבר באותה עת. לחלופין הוא עתר להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. בית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר, שהוגש ביום 18.11.2021, ובו העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון להישנות פעילות עבריינית מצד העורר, אך ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר בתנאים מגבילים ושילובו של העורר בקבוצה טיפולית. שירות המבחן בחן את מקום החלופה ואת המפקחים המוצעים, ומצא אותם כשירים לתפקיד.
5. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 21.11.2021 עתר בא-כוחו הנוכחי של העורר לשחררו למעצר בית בהתאם להמלצת שירות המבחן. בא-כוחה של המדינה התנגד לכך וטען כי תוכן התסקיר אינו עולה בקנה אחד עם ההמלצה הכוללת בו לנוכח התייחסותו לדפוסי התנהגותו של העורר ולסיכון הנשקף ממנו.
6. בהחלטתו מתום הדיון הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. בית המשפט המחוזי קבע כי ברירת המחדל בעבירות סמים מסוכנים היא כי הנאשמים יותרו במעצר מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים, למעט במקרים חריגים. בית המשפט המחוזי קבע כי בעניינו של העורר לא מתקיימות נסיבות חריגות כאלה, בין השאר בשים לב לתחכום, לתעוזה ולתכנון מקדים העולים ממעורבותו בייבוא הסם לישראל כמתואר בכתב האישום. בית המשפט המחוזי הוסיף כי היעדר עבר פלילי אינו נסיבה המצדיקה כשלעצמה חריגה מברירת המחדל של מעצר מאחורי סורג ובריה.
7. בערר שבפני נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא הורה על שחרורו של העורר לחלופת המעצר, שנבחנה על ידי שירות המבחן ונמצאה ראויה. באשר לכך נטען כי בית המשפט המחוזי לא ייחס משקל מספק להמלצת שירות המבחן.
8. במהלך הדיון בערר שהתקיים בפני ביום 29.11.2021, התנגד בא-כוח המדינה לקבלת הערר וטען כי אין לחרוג במקרה זה מהכלל שלפיו יש להורות על מעצרו של נאשמים בעבירות סמים מאחורי סורג ובריה. כן הוטעם כי העבירות המיוחסות לעורר מאופיינות בתחכום ומעידות על אפשרות סבירה להמשך ביצוע עבירות מצדו.
9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות. כאמור בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, נקודת המוצא לדיון היא בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, המורה שעבירה של סחר בסמים כגון זו המיוחסת לעורר מקימה חזקת מסוכנות המצדיקה את מעצרו של נאשם מאחורי סורג ובריה. לא מצאתי כי החזקה האמורה נסתרה במקרה זה. כמו כן, הנסיבות שבהן בוצעו לכאורה העבירות - קרי הזמנת הסם מרחוק, באמצעות אחרים - מעידות אף הן על הקושי לקבל את האפשרות לשחרר את העורר לחלופת המעצר, בשים לב שאף אדם שמצוי במעצר בית מסוגל לבצע עבירות דומות. מסוכנותו של העורר היא אפוא ברורה ונלמדת מהנסיבות. העובדה שהעורר נעדר עבר

פלילי אינה מספקת במצב דברים כגון זה. לכך מצטרפת הערכתו של שירות המבחן בדבר הסיכון להישנות המעשים. יוער, כי התרשמותו של שירות המבחן מן המפקחים ומיכולתה של החלופה המוצעת לאיין את המסוכנות אינה מספיקה כשלעצמה, שכן אין בהמלצת שירות המבחן כדי להחליף את שיקול הדעת שנתון לבית המשפט(ראו: בש"פ 3474/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 19 (3.5.2016)). במכלול הנסיבות, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

10. סוף דבר: הערר נדחה.

02 דצמבר 2021

ש ו פ ט ת